

[Udenrigsministeren.]

fortsætter: De har endnu ikke ført til konkrete resultater, men man har dog vel kunnet konstatere en vis tilnærmelse mellem de sovjetiske og amerikanske synspunkter. Måske kan netop den seneste foruroligende udvikling give stødet til mere resultatrige drøftelser.

Sigtet med disse drøftelser er som bekendt en styrkelse af Jarring-missionen inden for rammerne af sikkerhedsrådets resolution af 22. november 1967.

Fra dansk side har vi bestandig tilstræbt en upartisk holdning til konflikten, samtidig med at vi er klar over den tvingende nødvendighed af, at der snarest ad politisk vej findes en fredelig løsning for Det mellemste Østen.

Det er mit indtryk fra samtaler med ledende statsmænd i de pågældende lande, at man fra begge sider respekterer og forstår denne holdning, der giver os mulighed for at tale åbent med alle parter. Dette kan have sin betydning i en så spændt situation som den foreliggende.

For os at se danner sikkerhedsrådets resolution fra 1967 det eneste realistiske grundlag for en varig løsning. Dette har vi hele tiden givet udtryk for. Vi hilste derfor stormagtsdrøftelserne velkommen med tilfredshed, idet det er af afgørende betydning, at ambassadør Jarring får fornyede og forbedrede muligheder for at kunne genoptage sin virksomhed som medlem mellem de stridende parter. Kun gennem hr. Jarrings samarbejde med de enkelte parter kan man gøre sig håb om at finde frem til en løsning, som begge kan acceptere; for det må stå os klart, at parterne ikke kan påtvinges en løsning, som de ikke selv har været med til at etablere, og som de ikke selv kan gå ind for. Her er forudsætningen for en varig løsning.

Skal jeg til slut komme med nogle generelle betragtninger om dansk udenrigspolitik, ligger det mig på sinde at fremhæve, at de danske udenrigspolitiske overvejelser ikke blot opererer med konkrete danske interesser — såsom sikkerhedspolitiske og handelspolitiske hensyn, hvor vigtige og primære disse end er — men at de i høj grad præges af og bygger på en retsbetonet og humanitær indstilling, som vi netop gerne ser afspejlet på det internationale

plan. At fremme en sådan indstilling i den internationale politik stemmer overens med landets interesse i og bestræbelser på at søge at bidrage til verdensomspændende solidaritet tværs over landegrænser og politisk-ideologiske skillelinjer.

Vore menneskelige solidaritetssynspunkter er naturligt nok først og fremmest kommet til udtryk i en beredvillighed til efter evne at afhjælpe nød og lidelser. I denne forbindelse er det nærliggende først at nævne hjælpen til ofrene for den netop afsluttede borgerkrig i Nigeria. Der er gennemført en særdeles omfattende humanitær hjælpeaktion fra dansk side, og staten understøtter gennem pengehjælp og på anden måde fortsat de forskellige hjælpeorganisationer, ligesom vi tidligere på fælles nordisk basis har rettet henvendelse til de involverede og til FN's generalsekretær med henblik på ydelse af effektiv bistand.

Også med hensyn til Vietnam står Danmark rede til at hjælpe såvel på det humanitære felt som efter krigens afslutning med en genopbygning af det krigshærgede land. De nordiske lande har i fællesskab og i samarbejde med Røde Kors lagt planer for ydelse af bistand til Vietnam, og så sent som i forgårs har regeringen indstillet, at der i 1970-71 ydes et bidrag på op til 2,5 mill. kr. til opdobling af en landsindsamling, der organiseres af Røde Kors til fortsat humanitært hjælpearbejde i Vietnam.

Af mere vedvarende bistandsprogrammer kan nævnes de omfattende bidrag på over 20 mill. kr., som Danmark siden 1948 har ydet til hjælpen til Palæstinaflygtningene og til gennemførelse af UNRWAs uddannelses- og undervisningsprogrammer for disse flygtninge.

Udenrigspolitik er i mangt og meget et spil om magt. Vi må erkende, at vi i dette spil ikke har megen magt at sætte ind, og vi tvinges derfor ofte til at indse, at vi ikke har forudsætningerne for at sætte vor vilje igennem i den internationale politik. Vi skal naturligvis gøre, hvad vi formår for i videst muligt omfang at betrygge vor sikkerhed og fremme vore økonomiske interesser; men herudover må der i alle overvejelser om løsningen af konkrete udenrigspolitiske problemer også indgå et retssynspunkt og en vurdering af, om vi kan fremme en udvikling henimod virkeliggørel-